

in Oost-Duitsland wel zinnig zal zijn om het plukken terug te dringen. Het plukken gebeurt daar op veel grotere schaal dan in Nederland. Meer dan 500 soorten staan als eetbaar bekend. Kreisel wees erop dat vruchtlichamen een belangrijke rol in de levensgemeenschap van het bos vervullen als o.m. voedsel voor slakken, vliegen, eekhoorntjes en herkauwers.

De bijeenkomst sloot met de "voorlopige conclusies", waarin alle aspecten aan de orde komen: oorzaken van achteruitgang, milieuverontreiniging, beheer van biotopen, plukken, Rode Lijsten, toekomstig onderzoek en strategie om deze doelstellingen te bereiken.

Het was jammer dat er geen mycologen uit Zuid-Europa en uit de USSR aanwezig waren, zodat onze inzichten zich beperkten tot Noordwest en Centraal Europa. Desondanks was het een zeer geslaagde bijeenkomst, een duidelijke stimulans voor verder onderzoek en meer samenwerking. Op het 10-de Europese Congres van Mycologen in 1989 in Talinn (Estland, USSR) zal hierover gerapporteerd worden. Op dit congres zal een speciale zitting gewijd worden aan de beschermingsproblemen en zal het comité voor de tweede keer officieel bij elkaar komen.

PADDESTOELMUSEUM IN BAD LAASPHE

Tijdens onze vakantie in Duitsland in augustus 1988 bezochten we het Kurort Bad Laasphe in Sauerland. Van kennissen hoorden we dat er een paddestoelmuseum moest zijn. Dit bleek gelukkig ook het geval te zijn. Reeds vanaf 1970 hield men zich in Laasphe intensief bezig met paddestoelen. Men gaf er o.a. cursussen. Het plaatsje kreeg al gauw de naam "Mekka der Pilzfrende".

Het idee om een paddestoelmuseum op te richten ontstond in 1981. Aanleiding hiervoor was een artikel in een Keulse krant onder de titel "nog steeds geen paddestoelmuseum voor de grootste verzameling van de wereld". Hiermee doelde men op de Dr. Hallemeier-verzameling die geschonken was aan de stad Keulen met de bedoeling dat ze voor iedereen toegankelijk zou zijn. De stad Keulen was jammer genoeg niet in staat een paddestoelmuseum in te richten. Ook in de deelstaat Beieren werd tevergeefs geprobeerd een museum van de grond te krijgen. In een gesprek met een journalist die een bericht wilde schrijven over een paddestoelcursus, deed de Kurdirector van Bad Laasphe, Dieter Lütke het voorstel om de verzameling naar Laasphe te laten komen. De journalist zorgde voor enige ophef met de krantekop "In Laasphe komen paddestoelen in het museum".

De paddestoelcursusleider Heinrich Lücke bleef met ideeën over het museum rondlopen. Het lukte hem dan ook de Dr. Hallemeier-verzameling naar Laasphe te halen. Dit was het begin.

Met hulp van staat en gemeente kon het "Haus der Gäste" worden aangepast voor het museum. De kosten waren 95.000 DM. De voorbereiding duurde 3 jaar en de opening vond plaats in juni 1987. In een ruimte van 200 vierkante meter zijn nu 1000 paddestoelen tentoongesteld. Alles is systematisch en overzichtelijk ingedeeld. Het materiaal is diepvries-gedroogd of met bijenwas behandeld. Maar ook zijn soorten in kunsthars gegoten en is er veel gewoon herbariummateriaal. Maquettes en grafieken geven een duidelijk beeld over ontwikkeling, levenscyclus en verspreiding van paddestoelen. De natuurbescherming, de plaats van paddestoelen in de natuur en de milieuproblematiek worden ook niet vergeten.

Tijdens een wandeling door het museum kunt u een beroep doen op de sympathieke medewerker van het museum Gustav Erich Kahlisch, die nog steeds druk doende is met de erfenis van Dr. Hallemeier. Het Bad Laasphe-paddestoelmuseum is het enige in West-Europa. De inrichting is zodanig dat zowel amateur als beroepsmycoloog zich aangesproken voelt.

De Duitse mycologische vereniging erkent het museum en werkt er nauw mee samen. Naar het zich laat aanzien kan het museum in Bad Laasphe zich tot een ontmoetingsplaats voor mycologen ontwikkelen.

De openingstijden zijn: dinsdag t/m vrijdag: 10.00 - 12.00 uur en 15.00 - 16.30 uur; zaterdag: 09.00 - 15.00 uur; zondag en maandag gesloten.

Voor eventuele inlichtingen over museum en b.v. cursussen kan men zich wenden tot: Pilzkundliches Museum der Stadt Bad Laasphe, Wilhelmplatz 3, Tel. 09-49-2752-7643, 5928 Bad Laasphe.

Dinant Wanningen.

UIT DE TIJDSCHRIFTEN

In deze rubriek zal de bibliothecaris een overzicht geven van interessante en actuele artikelen in de tijdschriften die in de afgelopen periode bij de bibliotheek van de NMV binnenkwamen. In het algemeen zullen daarbij fysiologische en fytopathologische artikelen, alsmede artikelen over microfungi buiten beschouwing blijven.

Boletus 10, 2, 1987 (ontvangen sept. 1988) bevat een geïllustreerde sleutel voor het genus *Conocybe* (in de DDR) en een artikel over *Fimaria ripensis*. Voorts enkele floristische artikelen.

Boletus 11, 1, 1987 (ontvangen sept. 1988) bevat een tabellarisch overzicht van de Europese *Armillaria*-soorten, naar macroscopische kenmerken en korte artikelen over *Trichoglossum leucosporum*, *Hygrotrama foetens* en *Xerula melanotricha*. Voorts drie artikelen over de fungusflora van resp. Het Selketal (Oostelijke Harz), Waldenburg en Lindow/Mark.

Landschaftspflege und Naturschutz in Thüringen 25, 2, 1988 (ontvangen sept. 1988) wordt grotendeels gevuld door het artikel van Gerald Hirsch, Frieder Gröger en Heinrich Dörfelt (met medewerking van Reinhart Conrad): Rote Liste der verschollenen und gefährdeten Grosspilze Thüringens; pag. 29-54. Deze becommentarieerde lijst geeft tevens vergelijkingen met soortgelijke lijsten in andere delen van de DDR.

Natura Mosana 41, 2, Avril-Juin 1988 (ontvangen okt. 1988) bevat een uitvoerig artikel van D. Lambert: Les Amanites mortelles et l'intoxication phalloïdienne (pp 37-67). Naast morfologische en oecologische gegevens bevat het artikel vooral informatie over de chemische en medische aspecten van de betreffende toxinen.

The Mycologist 2(4) 1988 (ontvangen okt. 1988) begint met een artikel van V. Demoulin: Nomenclature at the 14th International Botanical Congress, West Berlin 1987. E.B. Gareth Jones geeft zijn artikel de in vragende vorm gestelde titel: Do fungi occur in the sea? Het (po-